

te, at den dataansvarlige overholder sine forpligtelser i henhold til rammeafgørelsens bestemmelser om berigtigelse, sletning og blokering af personoplysninger (i artikel 4, 8 og 9).

Medlemsstaterne bestemmer, om den registrerede skal kunne gøre denne rettighed gældende direkte overfor den dataansvarlige eller gennem den nationale tilsynsmyndighed.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at afslag på berigtigelse, sletning eller blokering skal meddeles skriftligt og ledsages af klagevejledning.

Efter behandlingen af klagen informeres den registrerede om, hvorvidt den dataansvarlige har handlet korrekt eller ej. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at den registrerede blot skal underrettes af den kompetente nationale tilsynsmyndighed om, at der er foretaget en undersøgelse.

Hvis den registrerede gør indsigelse mod rigtigheden af en personoplysning, og det ikke kan konstateres, om oplysningen er rigtig eller ej, kan der anføres en bemærkning ud for oplysningen (»referenceangivelse«). Det er i den forbindelse fastsat i rammeafgørelsens artikel 2, litra j, at der ved begrebet »referenceangivelse« skal forstås en markering af lagrede oplysninger, uden at det er hensigten at begrænse den fremtidige behandling af disse oplysninger.

2.2.5. Behandlingssikkerhed

2.2.5.1. Rammeafgørelsen indeholder i artikel 11 og 22 bestemmelser om sikkerhed i forbindelse med behandlingen af personoplysninger.

2.2.5.2. Den almindelige regel følger af artikel 21, som fastsætter, at enhver med adgang til personoplysninger, som falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde, kun må behandle disse oplysninger i deres egenskab af ansatte i eller efter instruks fra den kompetente myndighed (medmindre andet er fastsat ved lov).

Enhver, der arbejder for en kompetent myndighed i en medlemsstat, er bundet af alle de databeskyttelsesregler, der gælder for den pågældende kompetente myndighed.

2.2.5.3. Rammeafgørelsens artikel 22 fastsætter nærmere og mere detaljerede krav til sikkerheden i forbindelse med behandlingen af personoplysninger.

Efter bestemmelsen forpligtes de kompetente myndigheder til at iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelse i et net eller oplys-

ninger, der stilles til rådighed ved at give direkte elektronisk adgang, og mod enhver anden form for ulovlig behandling, jf. herved nærmere artikel 22, stk. 1.

Med henblik herpå opstilles der en række specifikke sikkerhedskrav i bestemmelsen, jf. herved nærmere artikel 22, stk. 2

Efter artikel 22, stk. 3, fastsætter medlemsstaterne, at der som databehandler kun må udpeges en person, der kan garantere, at vedkommende kan træffe de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger (som er nævnt i artikel 22, stk. 1) og overholde de instrukser (som er nævnt i artikel 21). Den kompetente myndighed skal kontrollere, at databehandleren lever op til disse krav.

Databehandleren må efter artikel 22, stk. 4, kun behandle personoplysninger på grundlag af en retsakt eller en skriftlig kontrakt.

2.2.6. Tilsyn, domstolsprøvelse, erstatning og sanktioner

2.2.6.1. Efter artikel 25 skal hver medlemsstat have mindst én offentlig myndighed, der har til opgave at yde rådgivning og påse overholdelsen af de bestemmelser, medlemsstaten vedtager til gennemførelse af rammeafgørelsen.

Denne myndighed udøver de funktioner, der tillægges den, i fuld uafhængighed.

Tilsynsmyndigheden skal kunne iværksætte efterforskninger og bl.a. have adgang til de oplysninger, der gøres til genstand for en behandling, og kunne indsamle alle oplysninger, der er nødvendige for at varetage dens tilsynsopgaver. Tilsynsmyndigheden skal også kunne gribe effektivt ind ved f.eks. at afgive udtalelser forud for iværksættelsen af behandlinger, beordre oplysninger slettet mv., midlertidigt eller definitivt forbyde en behandling, udstede advarser, påtale overtrædelser og indbringe overtrædelser for retsinstanserne eller gøre retsinstanserne opmærksom på overtrædelserne. Afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden, som går en involveret part imod, skal kunne indbringes for en retsinstans.

Om tilsynsmyndighedens virksomhed kan i øvrigt henvises til bestemmelserne i artikel 25, stk. 3 og 4

2.2.6.2. Medlemsstaterne skal sikre, at de(n) nationale tilsynsmyndighed(er) hører inden behandling af personoplysninger, der vil indgå i et nyt register, der skal oprettes, når der behandles særlige kategorier af oplysninger, jf. artikel 6, eller når formen for behandling – især anvendelse af nye teknologier, mekanismer eller procedurer – i andre henseender indebærer særlige risici for den registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder især dennes privat-